

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
MD 2004 Chișinău, str. M. Viteazul, № 2, bir. 608
022 295087

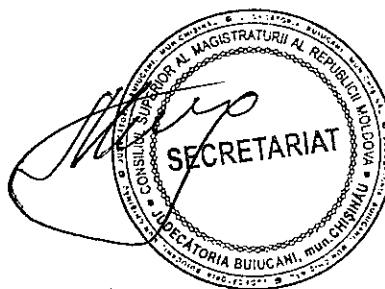
Curții Constituționale al Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu nr. 28

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, vă expediază sesizarea președintelui partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate”, Sandu Maia, privind verificarea constituționalității art. 26 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 264-XVI din 21 decembrie 2007.

Anexă: actul de sesizare – 7 file;

încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016 – 2 file.

**Judecătorul judecătoriei Buiucani,
mun. Chișinău**

Mihai Murguleț

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
INTRARE NR.	1039
19	09 20 16

ÎN C H E I E R E

16 septembrie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Buicani mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,

judecătorul

grefier

Mihai Murguleț

Alina Dutcovici

examinând în ședință publică, cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă, la acțiunea înaintată de Eugeniu Lașco împotriva partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate” cu privire la anularea refuzului de acceptare a donației.

a c o n s t a t a t:

1. La data de 27 iulie 2016, Eugeniu Lașco a depus acțiunea înaintată de Eugeniu Lașco împotriva partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate” cu privire la anularea refuzului de acceptare a donației.
2. Solicită Eugeniu Lașco anularea refuzului partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate” de a accepta donația de 5000 lei și obligarea ultimului de a accepta donația în cauză.
3. În cadrul ședinței de judecată din 16 septembrie 2016, președintele partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate”, Sandu Maia, a înaintat instanței de judecată cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate în temeiul art. 12¹ din Codul de procedură civilă, motivînd poziția prin faptul că în procesul examinării cauzei s-a constatat că instanța de judecată urmează să aplice art. 26 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 264-XVI din 21 decembrie 2007, privind partidele politice, pe care îl consideră neconstituțional.
4. Audiind participanții la proces, studiind materialele pricinii, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea depusă de președintele partidului politic “Partidul Acțiune și Solidaritate”, Sandu Maia, din următoarele considerente.
5. În conformitate cu prevederile art.12¹ alin.(1) CPC, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.
6. Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, s-a constatat că pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

7. Înalta Curte a statuat, că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.
8. Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
9. Drept urmare a celor justificate, ținând cont de faptul că, obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea depusă de președintele partidului politic "Partidul Acțiune și Solidaritate", Sandu Maia.
10. Concomitent, ținând cont de dispozițiile alin.(3) art.12¹ CPC, potrivit căruia din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărîrii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărîrii pronunțate se suspendă și art.260 alin.(1) lit.e) CPC, care indică că instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate, procesul în pricina civilă din speță urmează a fi suspendat.
11. În conformitate cu art. 12¹, art. 260 alin.(1) lit. e), art. 263, art. art. 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

d i s p u n e:

Se suspendă procesul, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Eugeniu Lașco împotriva partidului politic "Partidul Acțiune și Solidaritate" cu privire la anularea refuzului de acceptare a donației.

Se remite Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate al art. 26 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 264-XVI din 21 decembrie 2007.

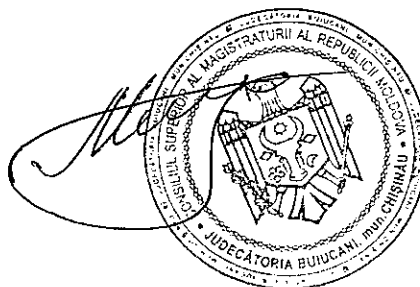
Încheierea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Chișinău, pe durata suspendării procesului, prin intermediul judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mihai Murguleț

Copia corespunde originalului,
judecător

Mihai Murguleț

Curtea Constituțională a
Republicii Moldova,
str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 26 alineatul (6) litera b)
al Legii nr. 294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice
(prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din
Constituție)

I. AUTORUL SESIZĂRII

Maia Sandu – Președinte al Partidului Politic "Partidul Acțiune și Solidaritate", mun.
Chișinău, str. Alexei Mateevici, 31, tel.: 0 78 999 800, maia.sandu@gmail.com.

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect *exercitarea controlului constituționalității articolului 26 alineatul (6) litera b) al Legii nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice*, care se referă la interdicția finanțării partidelor politice din veniturile obținute în afara țării – de către cetățenii din diaspora.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

La 27 iulie 2016, domnul Eugeniu Lașco, cetățean al Republicii Moldova, cu domiciliul permanent în Republica Italiană, a acționat în judecată Partidul Politic "Partidul Acțiune și Solidaritate" (în cele ce urmează – PAS) pentru că a refuzat să accepte donația reclamantului de 5000 de lei.

Refuzul PAS s-a bazat pe dispozițiile art.26 alin.(6) lit.b) din Legea nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, or reclamantul activează în cadrul Companiei "ASSICED sas di Lasco E. & C." cu sediul în Castelfranco Veneto (TV), Republica Italiană, astfel încât veniturile sale provin din statul respectiv.

Decizia PAS de a refuza acceptarea donației menționate a fost confirmată și de către Comisia Electorală Centrală prin scrisoarea nr.8/221 din 5 septembrie 2016.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Potrivit art.26 alin.(6) lit.b) din Legea nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice (în cele ce urmează – Legea privind partidele politice), *"Se interzice finanțarea, prestarea unor servicii cu titlu gratuit ori susținerea materială sub orice formă, directă și/sau indirectă, a partidelor politice de către [...] persoanele fizice cetățeni ai Republicii Moldova din veniturile obținute din afara țării [...]"*.

Chiar dacă nu este stipulat la modul direct, restricția de mai sus se referă, în principal, la cetățenii Republicii Moldova care își au domiciliul în afara țării, adică cetățenii din diaspora. Pentru că anume acești cetățeni obțin venituri în afara țării. Această precizare este importantă pentru a nu exista o confuzie între finanțarea partidelor politice de către diaspora, pe de o parte, și finanțarea partidelor de către cetățenii străini (finanțarea din exterior/străinătate), pe de altă parte, caz care se circumscrie interdicțiilor reliefate în mod separat la lit.c) al art.26 alin.(6) din Legea privind partidele politice.

Dispozițiile cuprinse la art.26 alin.(6) lit.b) din Legea privind partidele politice sunt neconstituționale întrucât acestea nesocotesc prevederile art.16 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art.1 din Protocolul nr.12 la Convenție. De asemenea, normele contestate încalcă art.41 alin.(1) din Constituția țării și art.11 din Convenție. De asemenea, ele sunt contrare prevederilor art.4 și art.8 din Legea Supremă, întrucât nu țin cont de actele internaționale care sunt obligatorii în Republicii Moldova.

A. Admisibilitatea sesizării

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să întrunească o serie de cerințe și condiții. Condițiile de admisibilitate pot

fi deduse, raționînd *per a contrario*, din prevederile pct.28 din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, aprobat prin Decizia Curții Constituționale nr.AG-3 din 3 iunie 2014.

Prin raportare la prevederile pct.28 din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, se poate conchide că nu există niciun temei de inadmisibilitate a sesizării. Astfel, soluționarea sesizării este de competența Curții Constituționale întrucît, întîi de toate, se contestă o prevedere legală, iar, pe de altă parte, constituționalitatea sau neconstituționalitatea unei norme legale reprezintă apanajul exclusiv al Curții.

De asemenea, nu există nici o decizie, hotărîre sau aviz al Curții care s-ar referi la constituționalitatea sau neconstituționalitatea lit.b) al art.26 alin.(6) din Legea privind partidele politice.

Și condiția de inadmisibilitate prevăzută la lit.c) din pct.28 al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională nu este relevantă, or lit.b) al art.26 alin.(6) din Legea privind partidele politice, nefiind modificată sau abrogată, este în vigoare.

Sesizarea în cauză nu poate fi considerată ca fiind nefondată, date fiind argumentele ce vor fi expuse în partea care vizează analiza de constituționalitate intrinsecă a normei legale contestate.

De asemenea, la ridicarea excepției de neconstituționalitate au fost respectate prevederile pct.19² din Regulament. Or, legea intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; PAS este unul dintre părțile litigiului; refuzul PAS a avut la bază anume art.26 alin.(6) lit.b) din Legea nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, deci anume acesta urmează a fi aplicat în cadrul dosarului respectiv; nu există nici o hotărîre a Curții care ar viza articolul contestat.

Reieșind din considerentele enunțate, se poate conchide că ***nu există niciun motiv pertinent pentru a declara inadmisibilă sesizarea cu privire la excepția de neconstituționalitate a art.26 alin.(6) lit.b) din Legea nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice.***

**B. Neconstituționalitatea intrinsecă a art.26 alin.(6) lit.b) din Legea nr.294-XVI
din 21 decembrie 2007 privind partidele politice**

**1. Încălcarea art.16 alin.(2) din Constituție, a art.14 din Convenția pentru
apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art.1 din Protocolul
nr.12 la Convenție**

Textul constituțional de la art.16 alin.(2) consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Totodată, art.27 alin.(2) din Legea Supremă, garantînd dreptul la libera circulație în țară și în străinătate, asigură fiecărui cetățean facultatea de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice țară, de a emigra, precum și de a reveni în Republica Moldova.

Interzicerea cetățenilor Republicii Moldova de a contribui la finanțarea partidelor, pornind de la simplul fapt că ei nu domiciliază în țară, reprezintă o măsură care înfrînge principiul egalității cetățenilor, statornicind, în detrimentul celor ce domiciliază în străinătate, o discriminare inacceptabilă în lumina art.16 alin.(2) din Constituție.

O asemenea interdicție nu poate fi interpretată altfel decît o veritabilă sancțiune pentru cei care nu au domiciliul în țară.

Este de menționat că interdicțiile care vizează finanțarea partidelor de către cetățenii din diaspora nu au existat în legislația națională pînă în anul 2015, fiind introduse prin Legea nr.36/2015. Motivele care au generat amendarea legislației, după toate probabilitățile, își au originea în campania electorală parlamentară din 2014, cînd un concurent electoral, exclus ulterior din cursă, a cheltuit pentru acțiuni preelectorale și electorale resurse financiare de proveniență neclară, venite din Federația Rusă.

Cu toate acestea, interdicția îndreptată împotriva unui milion de cetățeni ai Republicii Moldova (anume aceasta este cifra persoanelor plecate peste hotarele Republicii Moldova cu care operează instituțiile competente) nu poate fi nicidecum considerată ca fiind una proporțională. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în nenumărate rînduri, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În același timp, egalitatea în fața legii și a autorităților publice nu poate implica ideea de uniformizare, în sensul aplicării față de toți cetățenii a aceluiași regim juridic, indiferent de situația naturală sau socio-profesională a

acestora. Principiul egalității presupune ca la situații egale să se aplice un tratament juridic egal. În același timp, presupune și dreptul la diferențiere în tratament juridic, dacă situațiile în care se află cetățenii sunt diferite. Altfel spus, situațiilor egale să le corespundă un tratament juridic egal, iar în cazul situațiilor diferite, tratamentul juridic trebuie să fie diferit.

În cazul de față, interzicerea completă pentru diaspora de a contribui benevol la finanțarea partidelor politice încalcă principiul constituțional al egalității, reprezentând o discriminare, întrucât cetățenii din diaspora nu se deosebesc de cetățenii care domiciliază în Republica Moldova, ambelor categorii urmînd să li se garanteze dreptul de a contribui, dacă doresc, la finanțarea partidelor politice. Inegalitatea de tratament în ceea ce privește dreptul de a contribui la finanțarea unui partid politic este nejustificată inclusiv sub aspectul criteriului proporționalității, întrucât cetățeanul care domiciliază în Republica Moldova și cetățeanul care domiciliază în afara Republicii Moldova se află, sub aspectul dreptului de a susține partidele politice, în situații identice.

De aceea, în speță, ne aflăm în prezența unor situații identice, care, la rîndul lor, trebuie tratate identic. Contrar acestor deziderate, normele contestate conțin un tratament diferit pentru cetățenii cu domiciliul în țară și cetățenii cu domiciliul peste hotarele Republicii Moldova, fapt care conduce la încălcarea art.16 alin.(2) din Constituție și a normelor învederate din Convenție.

2. Încălcarea art.41 alin.(1) din Constituție și a art.11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Potrivit Constituției și jurisprudenței CtEDO, dreptul de asociere nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări potrivit art.54 alin.(1) din Constituție și art.18 din Convenție. Însă limitele dreptului de asociere, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului respectiv.

Prin impunerea, pentru cetățenii din diaspora, a prohibiției de a finanța, prin cotizații sau donații, partidele politice, inclusiv ai căror membri sunt, are loc, în fond, interzicerea calității de membru de partid. Și asta deoarece, de exemplu, în Statutul PAS [art.19 lit.o)] este stabilită retragerea calității de membru drept sancțiune pentru neplata cotizației. Într-o atare ipoteză, chiar dacă, formal, legea nu interzice cetățenilor cu domiciliul în afara țării să

fie membri de partid [art.6 din Legea privind partidele politice], are loc suprimarea dreptului de asociere, acesta devenind, în fond, unul iluzoriu.

Așa fiind, prevederile contestate încalcă și dreptul la asociere garantat prin art.41 alin.(1) din Constituție și art.11 din Convenție.

3. Încălcarea art.4 și a art.8 din Constituție

Interpretarea prevederilor art.4 și a art.8 din Constituție a constituit anterior obiectul examinării Curții Constituționale. Prin Hotărîrea privind interpretarea unor prevederi ale art.4 din Constituția Republicii Moldova nr.55 din 14 octombrie 1999, Curtea Constituțională a hotărît:

„1. Prin art. 4 din Constituție se garantează nu numai drepturile și libertățile fundamentale ale omului, consacrate de Constituție, dar și principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Prin principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional se înțeleg principiile și normele dreptului internațional cu caracter general și universal.

2. Prin sintagma „celelalte tratate la care Republica Moldova este parte”, cuprinsă în art.4 alin.(1) din Constituție, se înțeleg tratatele internaționale ratificate de către Republica Moldova, inclusiv tratatele internaționale la care Republica Moldova a aderat, care sunt executorii pentru Republica Moldova.”

Totodată, Curtea a remarcat că prevederile art.4 din Legea Supremă comportă consecințe juridice, presupunînd că, în caz de neconcordanță între conținutul tratatelor internaționale și legile interne, prioritate trebuie acordată prevederilor internaționale [Hotărîrea nr.12 din 14 mai 2015, § 26].

Întrucît prevederile contestate, din motivele arătate mai sus, înfrîng dispozițiile cuprinse în art.11 și art.14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele conținute în art.1 din Protocolul nr.12 la Convenție, rezultă, pe cale de consecință, că acestea **încalcă prevederile art.4 și 8 din Legea Supremă.**

Rămînînd pe paliera actelor internaționale, trebuie de remarcat și prevederile art.7 din Recomandarea Rec (2003)4 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei pentru statele membre cu privire la regulile generale contra corupției în finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale (adoptată la 8 aprilie 2003). Potrivit acestuia, statele

trebuie să limiteze, să interzică sau să reglementeze în alt mod donațiile din partea **"finanțatorilor străini/externi"**

[[https://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/general/Rec\(2003\)4_EN.pdf](https://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/general/Rec(2003)4_EN.pdf)], adică nu a propriilor cetățeni domiciliați peste hotare.

Și pct.10 din Ghidul și Raportul Comisiei de la Veneția privind finanțarea partidelor politice, adoptat la cea de-a 46-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 9-10 martie 2001, stabilește că interdicțiile referitoare la finanțarea din exterior **nu se referă la cetățenii statului care domiciliază în străinătate** [<http://www.osce.org/odihr/37843?download=true>]. De altfel, și în Opinia Comisiei de la Veneția pe marginea proiectului de lege care se referea la finanțarea partidelor politice din Republica Moldova (devenit în cele din urmă Legea nr.36/2015), adoptată la cea de-a 94-a sesiune plenară a Comisiei de la Veneția din 8-9 martie 2013, a fost remarcată problema finanțării partidelor politice de către cetățenii Republicii Moldova din străinătate [pct.45 teza a doua, [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2013\)002-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2013)002-e)]. Și chiar dacă recomandările Comisiei de la Veneția nu au caracter obligatoriu, ele nici nu pot fi ignorate, întrucât reprezintă, pe de o parte, reguli cu valoare de principiu care constituie premisele necesare exercițiului oricărei democrații constituționale, și, pe de altă parte, un indiciu în privința posibilei decizii în cazul unui litigiu.

Și observatorii OSCE/BIDDO, în timpul alegerilor locale din Republica Moldova din anul 2015, au precizat că *„cetățenii nu pot dona veniturile obținute în afara țării, ceea ce poate constitui o restricție disproporționată privind participarea politică”*, recomandând revizuirea interdicției privind donațiile din afara țării [A se vedea Raportul final al misiunii limitate de observare a alegerilor a OSCE/BIDDO, "Alegerile locale din Republica Moldova, 14 și 28 iunie 2015", citat în Studiul "Strategii, practici și instrumente de finanțare a partidelor politice în Republica Moldova", elaborat de Asociația Obștească "Promo-LEX" în 2015, pag.20; https://promolex.md/upload/publications/ro/doc_1459254428.pdf].

De asemenea, trebuie de remarcat și experiența internațională la acest subiect. Analiza realizată pentru statele membre al Uniunii Europene utilizând datele de pe pagina web al Institutului Internațional pentru Democrație și Asistență Electorală (IDEA), www.idea.int, denotă că problema finanțării partidelor de către cetățenii unei țări domiciliați în afara ei nu există, peste tot acest drept fiind garantat. În țările respective se

pune problema excluderii restricțiilor cu privire la finanțarea de către cetățenii străini, în 13 state acest lucru fiind deocamdată interzis, iar în 15 fiind deja permis. Finanțarea partidelor de către diaspora este permisă și în Federația Rusă, în Republica Belarus [art.48 din Codul electoral, <http://www.rec.gov.by/sites/default/files/pdf/kodeks.pdf>], dar și în statele de pe continentul african [„Funding of Political Parties and Election Campaigns. A Handbook on Political Finance”, pag.70].

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În lumina celor expuse, întrucât prevederile articolului 26 alineatul (6) litera b) din Legea privind partidele politice contravin dispozițiilor art.4, art.8, art.16 alin.(2) și art.41 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, art.11 și art.14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art.1 din Protocolul nr.12 la Convenție, în temeiul art.135 alin.(1) din Constituție, a art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și Codului jurisdicției constituționale, solicit:

- 1) declararea sesizării ca fiind admisibilă;**
- 2) admiterea sesizării și declararea neconstituționalității articolului 26 alineatul (6) litera b) al Legii nr.294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice.**

VI. LISTA DOCUMENTELOR

Scrisoarea Comisiei Electorale Centrale nr.8/221 din 5 septembrie 2016.

VII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

Municipiul Chișinău,
15 septembrie 2016

 Maia Sandu